

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

הפטרות חומש שמות

כולל הפטרות

שבת "מחר חודש" ושבת ראש חודש

לפי מנהגי עדות ישראל

ספרדים, אשכנזים [נוסח ספרד ונוסח אשכנז], תימנים, ואיטלקים – לגוניהם.
התימנים והאיטלקים – לפי נוסח הספרדים, אלא אם צוין אחרת

נערך על-ידי אהרון אמוזג

"נערך אתו אהרן מערב עד-בקר ... לדתיקם" [ויקרא כדג]

מהדורת

ביכורים

שבת תשע"ד – ינואר 2014

הַפְטֹרֶת פִּי עִבּוּת כַּחֲמֵס האֵלֶּכְנִיִּים
בישעיהו, שני קטעים: ו,ז - ח,ג, כט,כב-כג

בבואות לכלל ישראל, לאפרים וליהודה; ונחמה בסופה

פרק כז

לכלל ישראל

השתרשות ופריחה

ישראל ייענש
"במידה"¹

הכפרה – בביטול
ע"ז

קיבוץ גלויות,
והשיבה לארץ

פרק כח

לאפרים

חטאין,

ועונשו בידי מושב
זר

וּ הַפְּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב וַיִּצֵּיץ וַיִּפְרַח יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְלְאוּ פְּנֵי־תֵבֶל תְּנוּבָה: {פ}

ז הַמִּמְכֶּת מִכְּחוּ הַכְּחוּ אִם־כִּהְרֵג הִרְגִּיו הִרְגִּי:
ח בְּסֹאסָאָה בְּשִׁלְחָה תִּרְיַבְנָה הִנֵּה בְרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:
ט לִכֵּן בּוֹזֵאת יִכְפַּר עֲוֹן־יַעֲקֹב וְזֹה כֹּל־פְּרִי הַסֵּר חֲטָאתוֹ
בְּשׁוּמוֹ | כֹּל־אֲבְנֵי מִזְבֵּחַ כָּאֲבְנֵי־נֹר מִנְפְּצוֹת
לֹא־יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וַחֲמָנִים:
י כִּי עִיר בְּצִוְרָה בְּדָד נִוָּה מִשְׁלַח וְנִעֲזָב כַּמִּדְבָּר
שָׁם יִרְעָה עֵגֶל וְשֵׁם יִרְבֵּץ וְכֹלָה סַעֲפִיָּה:
יא בִּיבֶשׁ קִצְיָרָה תִּשְׁבְּרָנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ
כִּי לֹא עִם־בִּינוֹת הוּא
על־כֵּן לֹא־יִרְחַמְנוּ עֲשָׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ: {פ}

יב וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַבֵּט יְהוָה מִשְׁבֻּלַת הַנְּהָר עַד־גַּחַל מִצְרָיִם
וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ}

יג וְהָיָה | בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל׃
וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר וְהִנֵּדְחִים בְּאַרְץ מִצְרָיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקָּדֵשׁ בִּירוּשָׁלַם: {פ}

א הוּי עֲטָרַת גְּאוֹת שִׁכְרֵי אֲפְרַיִם וַיִּצֵּיץ נָבֶל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים תְּלוּמֵי יוּן:
ב הִנֵּה חֲזֹק וְאַמִּץ לְאֹדְנֵי כְּזָרִם בְּרָד שֶׁעַר קָטָב
כְּזָרִם מַיִם כְּבִירִים שִׁטְפִים הֵנִיחַ לְאַרְץ בְּיָד:
ג בְּרַגְלִים תִּרְמַסְנָה עֲטָרַת גְּאוֹת שִׁכְרֵי אֲפְרַיִם:
ד וְהָיְתָה צִיצֵת נָבֶל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים

כַּבְּכוּדָה בְּטָרִם קִיץ
אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרְאָה אוֹתָהּ בְּעוֹדָה בְּכַפּוֹ וּבִלְעָנָה: {ס}

לשאר העם [יהודה]

יש תקווה לשאר
העם ...

ה בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לְעֹטְרַת צְבִי וְלִצְפִירַת תְּפָאֲרָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ:
ו וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט

לִיּוֹשְׁבֵי עַל-הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שְׁעָרָה: {ס}
ז וְגַם-אֵלֶּה בִּנְיָן שְׁנוֹ וּבִשְׂכָר תִּעֲוֶה

... אבל גם הם
טמו

כַּתָּן וְנָבִיא שְׁנוֹ בַשֶּׂכֶר נִבְלְעוּ מִן-הַיַּיִן
תַּעֲלוּ מִן-הַשֶּׂכֶר שְׁנוֹ בְּרֹאֵה פָקֹד פְּלִילִיָּה:

ח כִּי כָל-שְׁלֹחֹת מְלֹאוֹ קִיא צֹאָה בְּלֵי מְקוֹם: {פ}
ט אֶת-מִי יוֹרֶה דַעַה וְאֶת-מִי יִבִּין שְׁמוּעָה
נְמוּלֵי מַחְלָב עֲתִיקֵי מִשְׁדָּרִים:

י כִּי צֹו לְצֹו צֹו לְצֹו קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעִיר שָׁם זַעִיר שָׁם:
יא כִּי בִלְעִנֵי שִׁפְּהָ וּבִלְשׁוֹן אַחֲרַת יַדְבֵּר אֶל-הָעָם הַזֶּה:
יב אֲשֶׁר וְאָמַר אֲלֵיהֶם

זֹאת הַמְּנוּחָה הַנִּיחוּ לַעֲלֹף וְזֹאת הַמְּרֻגְעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוּעָה:
יג וְהָיָה לָהֶם דְּבַר-יְהוָה

צֹו לְצֹו צֹו לְצֹו קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעִיר שָׁם זַעִיר שָׁם
לְמַעַן יִלְכוּ וּכְשִׁלּוֹ אַחֹר וּנְשַׁבְּרוּ וּנְקַשּׂוּ וּנְלַכְדוּ: {פ}

פרק כט

כב לְכֹן

נחמה לעתיד
לכלל ישראל

כָּה-אָמַר יְהוָה אֵל-בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת-אֲבֹתָהֶם
לֹא-עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּגְנוּ יַחֲוֹרוּ:

בעתיד, יעקב לא
יבוש בצאצאיו

כג כִּי בְרֹאתוֹ וּלְדָוִי מַעֲשֵׂה יְדֵי בְּקַרְבּוֹ יִקְדִישׁוּ שָׁמַי
וְהַקְדִישׁוּ אֶת-קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:

----- כאן מסוּמָּת הַפְּטָרָה -----

הפטרק מסוּמָּת פּטוּק הַמָּא:

כד וְיָדְעוּ תַעֲרֵי-רוּחַ בִּינָה, וְרוֹגְגִים וְלַמְדוּ-לֶקַח: {ס}

הפטרת פ' ע"בוות כ"אנ"ה הספרי'ע
 ירמיהו א,א - ב,ג [וה'א] עפ' הפסרת פ'כ' מ"טות

פרק א

תחילת נבואתו של ירמיהו

ירמיהו ותקופת הינבאו

א דְּבַרְי יְרֵמְיָהוּ בֶן־חֶלְקִיָּהוּ
 מן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן:
 ב אֲשֶׁר הִנִּיחַ דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יְאֹשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
 בְּשַׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ:
 ג וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 עַד־תָּם עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדְקִיָּהוּ בֶן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: {פ}

ההקדשה לנביא

דבר ה'

ד וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 ה בְּטָרָם (אצורד) אֲצַרְךָ בְּבֶטֶן יַדְעִתִּיךָ
 וּבְטָרָם תֵּצֵא מִרַחֵם הַקִּדְשִׁיךָ נִבְיָא לְגוֹיִם נִתְפִּיךָ:

הירמעות [נער אנכי]

ו וַאֲמַר
 ז אֶתֵּה אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דְבַר פִּי־נֶעַר אֲנִכִּי: {ס}

ה'

ח אֶל־תֹּאמַר יְהוָה אֵלַי
 ט אֶל־תֹּאמַר נֶעַר אֲנִכִּי
 י כִּי עַל־כֹּל־אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ תִּלְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ תִּדְבַר:
 יא אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֲתָךְ אֲנִי לְהַצִּילְךָ נְאֻם־יְהוָה:

"אל־תִּירָא"

יב וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 יג הִנֵּה נִתְּתִי דְבַרְי בְּפִיךָ:
 יד וְרָאה הַפִּקְדֹנִיךָ וְהַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמְּמַלְכוֹת
 לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאֱבִיד וּלְהַרְוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוּעַ: {פ}

החזיונות

1. מקל שקד

יא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
 יב מִה־אֶתֵּה רֹאֵה יְרֵמְיָהוּ
 יג וַאֲמַר מִקַּל שִׁקְד אֲנִי רֹאֵה:
 יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 טו הִיטִיבֵת לְרֹאוֹת כִּי־שִׁקְד אֲנִי עַל־דְּבַרְי לַעֲשׂוֹתוֹ: {ס}

ומשמעותו:

2. סיר נפוח

יג. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה | אֵלַי שְׁנִית לְאָמֹר

מָה אַתָּה רֹאֶה

וְאָמַר סִיר נְפוּחַת אֲנִי רֹאֶה וּפְנֵיו מִפְּנֵי צְפוּנָה:

יד. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

מִצְפוּן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

טו. כִּי | הֲגַנִּי קָרָא לְכָל־מִשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם־יְהוָה

וּבָאוּ וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח | שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם

וְעַל כָּל־חֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה:

טז. וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתָּם

אֲשֶׁר עָבְדוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם:

ומשמעות:

השליחות למנהיגי יהודה ולעם הארץ

יז. וַאֲתָהּ תֵאָזֵר מִתְּנִיף

וּקְמַתָּ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֹצֵנָה

אֶל־תַּחַת מַפְּנֵיהֶם בֵּין־אַחַתְּךָ לְפָנֵיהֶם:

יח. וְאָנֹכִי תִהְיֶה נִתְּנִיף הַיּוֹם

לְעִיר מְבֻצָּר וּלְעַמּוּד בְּרִזָּל וּלְחַמּוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ

לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשֹׁרֵיהֶּ לְכַתְּנֵיהֶּ וּלְעַם הָאָרֶץ:

יט. וַיִּלְחַמּוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אַתָּה אֲנִי נְאֻם־יְהוָה

לְהַצִּילְךָ: {פ}

א. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

ב. הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר

כֹּה אָמַר יְהוָה

זְכַרְתִּי לָךְ תְּסֹד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלֶיךָ

לְכַתְּךָ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה:

ג. קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לְיְהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ

כָּל־אֲכָלֶיךָ וְאֲשֶׁמוּ רַעַה תָּבֵא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה: {פ}

פרק ב

קריאת נחמה לירושלים

הפטרת פ' ע"בוות כחנה בת'אניס
 יחזקאל טז, א - ד'

הנבואה בפרק טז: לידת עם ישראל בין הגויים, טיפוחו ע"י ה', בגידת העם בה', העונש שיבוא עליו, ולבסוף - התשובה.

בהפטרתנו [פסוקים א-ד']: מקורו של עם ישראל בין הגויים, ואימוצו וטיפוחו ע"י ה'

<p>א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן־אָדָם הוֹדַע אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־תוֹעֲבֹתֶיהָ: ג וְאָמַרְתָּ כֹה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירושָׁלַם</p> <p>מְכַרְתֶּיךָ וּמְלֹדֹתֶיךָ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֲבִיךָ הָאֲמָרִי וְאָמַרְתְּ חַתִּית: ד וּמִלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַוּלְדֹת אוֹתְךָ לֹא־קָבַת שְׂרָד: וּבְנָמִים לֹא־רַחַצְתָּ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלִיחַ לֹא הַמְלַחַת וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: ה לֹא־חִסָּה עֲלֶיךָ עֵינַי לַעֲשׂוֹת לָךְ אֶתֶּת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלָכִי אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּנַעַל נַפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדֹת אוֹתְךָ:</p> <p>ו וְאָעֵבֶר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: ז רִבְכָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בְּעַרְיֵי עַדְיִים שְׂדֵים נִכְנֹל וּשְׁעָתְךָ צִמְחַת וְאֵת עָרֶם וְעָרְיָה:</p> <p>ח וְאָעֵבֶר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתֶךָ עֵת דָּרִים וְאֶפְרַשׁ כְּנָפַי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עַרְוֹתְךָ וְאֶשְׁבַּע לָךְ וְאָבִוּא בְּבִרְיַת אוֹתְךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה וְתַהֲיִי־לִי:</p> <p>ט וְאֶרַחֲצֶךָ בַּמַּיִם וְאֶשְׂטַף דַּמְיֶךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶכְסֶךָ בְּשֶׁמֶן: י וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעֵלְךָ תַּחֲשׁ וְאֶחַבְּשֶׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מַשֵּׁי: יא וְאֶעֱדֶךָ עָרִי וְאֶתְנַה צְמִידִים עַל־יְדֹיךָ וְרִבִּיד עַל־גְּרוֹנְךָ: יב וְאֶתֵּן לָנֶזֶם עַל־אֶפְךָ וְעִגְלִים עַל־אֲזְנוֹיךָ וְעִמְרֹת תַּפְאָרֶת בְּרֹאשְׁךָ: יג וְתַעֲדִי וְתִבִּי וְנָכְסְךָ וּמִלְבוּשֶׁךָ (ששי) שֵׁשׁ וּמַשֵּׁי וְרִקְמָה סִלְתִּי וְדָבָשׁ וְשֶׁמֶן (אכלת) אֶכְלָתִי וְתִיפִי בַמַּאֲד מֵאֲד וְתִצְלַחִי לְמַלּוּכָה: ד וְיֵצֵא לָךְ שֵׁשׁ בַּגָּוִים בְּיַפְיָךְ כִּי וְכָלִיל הוּא בְּהַדְרִי אֲשֶׁר־שָׂמְתִי עֲלֶיךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:</p>	<p>פניה לירושלים, במובן עם ישראל</p> <p>ילדותך האומללה</p> <p>הזנחת בהולדתך</p> <p>אף אחד לא חמל עליך</p> <p>ה' לקח את העם תחת חסותו</p> <p>מתבוססת בדמך</p> <p>ואמר לך בדמך חיי</p> <p>ואת ערם ועריה</p> <p>עתך עת דרים</p> <p>ואפרש כנפיי עליך</p> <p>ואבוא בבקריה אתך</p> <p>טיפלתי בר וטיפחתי אותך:</p> <p>רחצתיך, הלבשתיך והערפתי עליך תכשיטים</p> <p>ניצא לך שש בגוים בייפוך</p>
---	--

הפטרת וארא
 כל המנהגים כט לתיאומים: יחזקאל כח, כה – סוף פרק כט. והתיאומים מתחילים בפסוק כד

-- התיאומים מתחילים כאן --

טד ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב
 מכל סביבתם השאטים אותם ונדעו כי אני אדני יהוה: {פ}

סיום הנבואה
 הקודמת – על
 מפלת צידון

נבואת נחמה לישראל

קטע סיום לנבואות על מפלתן של צור וצידון, שתחילתן בפרק כו

-- ולפי שאר המנהגים מתחילים כאן --

כה כה־אמר אֲדֹנָי יְהוִה
 בקבצוּ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָּם
 ונקִשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 וישָׁבוּ עַל־אֲדָמְתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לְיַעֲקֹב:
 סו וישָׁבוּ עָלֶיהָ לְבַטַח וּבְנוּ בָתִּים וְנִטְעוּ כַרְמִים וישָׁבוּ לִבְטַח
 בַּעֲשׂוֹתֵי שְׁפָטִים בְּכֹל הַשָּׂאטִים אֲתֶם מִסְּבִיבוֹתֶם
 ונדעו כי אני יהוה אלהיהם: {פ}

פרק כח

קבוץ בית-ישראל,
 התקדשות ה' בהם,
 ושיבה לבטח,

ושפטים בגוים
 מסביב

שתי נבואות על מצרים

פרק כט

א בשָׁנָה הָעֲשָׂרִית בַּעֲשָׂרֵי בַשָּׁנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 ב בן־אֲדָם
 שִׁים פְּנִיךָ עַל־פְּרֹעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל־מִצְרָיִם כָּלָה:
 ג דְּבַר וְאָמַרְתָּ
 כה־אמר אֲדֹנָי יְהוִה
 הִנְנִי עֹלֶיךָ פְּרֹעָה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם הַתַּנִּים הַגְּדֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יַאֲרֹו
 אֲשֶׁר אָמַר לִי יַאֲרֹו וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי:
 ד וְנָתַתִּי (החיים) תַּחִּים בְּלִחְיֶיךָ וְהִדְבַקְתִּי דְגַת־יַאֲרֹו בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ
 וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יַאֲרֹו וְאֵת כָּל־דְגַת יַאֲרֹו בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ תִּדְבַק:
 ה וְנִטְשְׁתִּיךָ הַמַּדְבָּרָה וְאֵת כָּל־דְגַת יַאֲרֹו
 עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תֹאסֵף וְלֹא תִקְבֵץ
 לַחֵית הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם נִתְתִּיךָ לְאֹכְלָה:

נבואה ראשונה

השלחות

על פרעה:

החטא

העונש

על מצרים:

החטא

וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
וַיַּעַן הַיּוֹתֵם מִשְׁעֶנֶת קַנְה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:

ז בַּתְּפֹשֶׁם בְּךָ (בכבד) בַּכַּף תִּדְוֹץ וּבִקְעֶת לָהֶם כָּל־כֶּתֶף
וּבְהִשְׁעֵנָם עֲלֵיךָ תִשָּׁבֵר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מִתְנַגִּים: {ס}

ח לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיךָ חֶרֶב וְהִכַרְתִּי מִמּוֹךְ אֲדָם וּבְהִמָּה:

ט וְהִיְתָה אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֶרֶףָה וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
וַיַּעַן אָמַר יְאֹר לִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִי:

י לָכֵן הִנְנִי אֹלֵיךָ וְאֶל־יְאֹרֶיךָ

וְנִתְּתִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם

לְחֶרְבוֹת חֶרֶב שִׁמְמָה מִמְּגֵדֶל סִנְנַה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ:

יא לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בַּהֲמָה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ
וְלֹא תִשָּׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה:

יב וְנִתְּתִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נִשְׁמוֹת

וְעַרְיָה בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה

וְהַפְצַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזָרִיתִים בְּאֲרָצוֹת: {ס}

יג כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה:

יד וְשָׁבְתִי אֶת־שָׁבוֹת מִצְרַיִם

וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּס עַל־אֶרֶץ מִכּוֹרְתָם

וְהָיוּ שָׁם מִמְּלֶכָה שְׁפֵלָה:

טו מִן־הַמְּמַלְכוֹת תִּהְיֶינָה שְׁפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם

וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בְּגוֹיִם:

טז וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבַיִת יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן בְּפִנוּתָם אַחֲרֵיהֶם

וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: {פ}

יז וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַתֵּר לַחֹדֶשׁ

תָּנָה דְּבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר:

יח בְּן־אָדָם

נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ עִבְדָה גְּדוּלָה אֶל־צֹר

כָּל־רֹאשׁ מְקָרַח וְכָל־כֶּתֶף מְרוּטָה

הועשוי הרס
ושממה - -

-- למשך 40 שנה,

והפצתם בגוים

מקץ 40 שנה -
קיבוץ מצרים,
אבל, כממלכה
שפלה

נבואה שניה

אין שחר
לנבוכדראצר
מכיבוש צור -

וְשָׁכַר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הַעֲבָרָה אֲשֶׁר־עָבַר עָלֶיהָ: {ס}

יט לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְנִשְׂאָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבָנָה בָּהָּ וְהִיטָה שָׂכָר לְחֵילוֹ:
כ פָּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר־עָבַר בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:

כא בָּנוּם הָהוּא אֲצָמִים קָרָן לְבַיִת וְשָׂרְאֵל וּלְהָ אֶתֶן פִּתְחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: {פ}

-- ושכרו יהיה
בכבוש מצרים

נחמה לישראל

הפטרת בא כמנהג הספרדים והאשכנזים
ירמיהו מו, ג' – עד סוף הפרק

פסוק א' בפרק מ"ו פותח בבואות ירמיהו על עמים שונים, והן מסתיימות בסוף פרק נא. הראשונה שבהן היא על מצרים. בחלק הראשון של פרק מו, לפני פרשתנו [פסוקים ב"ב] – תיאור תבוסת מצרים על נהר פרת בקרב נגד בבל. בהמשך הפרק, בפרשתנו - נבואה על מפלת מצרים בידי בבל העולה על מצרים. בפרקים הבאים - על פלשתים, מואב, ועוד, והאחרונה על בבל.

נבואה על מפלת מצרים ביד בבל

פרק מו

יג **הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:**

יד **הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִנְדֹּל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶחַף וּבַתְּחַפְּנֶחָס אִמְרוּ הַתִּנְצֵב וְהִכְנוּ לָךְ כִּי־אֲכַלְהָ חֶרֶב סָבִיבֶיךָ:**

טו **מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמְדוּ כִּי יְהוּהָ הִדְפוּ:**

טז **הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפְלָ אִישׁ אֶל־רַעְוֹהוּ וַיֵּאמְרוּ קִנְיָה וְנִשְׁבְּחָה אֶל־עַמּוּנֹתַי וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתַי מִכְּפֵי חֶרֶב תִּינָוָה:**

יז **קָרְאוּ שֵׁם פִּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן הַעֲבִיר הַמוֹעֵד:**

יח **חִי־אֲנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוּ כִּי כְתֹבֹר בְּהָרִים וּכְכֹרֵם בְּיַם יָבֹא:**

יט **כְּלִי גוֹלָה עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בֵּית־מִצְרַיִם כִּי־נָחַף לְשִׁמָּה תִהְיֶה וְנִצַּתָּה מֵאִין יוֹשֵׁב: {ס}**

כ **עֲנִלָּה יַפְחֶ־פִּיָּה מִצְרַיִם קָרַץ מִצְפּוֹן בָּא בָּא:**

כא **גַּם־שִׁכְרִיָּה בְּקַרְבָּהּ כְּעֲנִלִּי מִרְבֵּק כִּי־גַם־הִמָּה הִפְנוּ גִסּוֹ וַחֲדָיו לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פִּקְדָתָם:**

כב **קוֹלָהּ כְּנַחֵשׁ יִלְךְ כִּי־בִתּוּל יִלְכוּ וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֻטְבֵי עֵצִים:**

כג **כָּרְתוּ יַעֲרֶה נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יִחַקֵּר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר:**

מותרת
קריאה למצרים: האויב מגיע
הסיבה לתבוסה
האויב מגיע
הכיני עצמך לגלות
התבוסה
הבני, ההרס, והמפלה

טד הַבִּישָׁה בַּת־מִצְרַיִם נִתְּנָה בְיַד עַם־צִפּוֹן:

טו אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מִנָּא וְעַל־פְּרַעֲה וְעַל־מִצְרַיִם

וְעַל־אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־מַלְכֵיהֶם וְעַל־הַפְּטָחִים בּוֹ:

טז וַנִּתְּתִים בְּיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד־עַבְדָּיו

וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכַּן בְּיַמֵּי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה: {פ}

ואח"כ, מצרים
תחזור לאיתנה

נבואת נחמה לישראל - "אל תירא עבדי יעקב"

טז וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֶל־תִּתֵּת יִשְׂרָאֵל

כִּי הִנְנִי מּוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֶת־זְרַעְךָ מֵאֶרֶץ שְׂבָיִם

וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:

טז אַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶתְּךָ אָנֹכִי

כִּי אֶעֱשֶׂה כָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִנְחִיתִךָ שָׁמָּה

וְאַתָּה לֹא־אֶעֱשֶׂה כָל־הַגּוֹיִם וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפַּט וְנִקְהָ לֹא אֲנַקֶּךָ: {פ}

הפטרת בא כמנחם התימני
ישעיהו פרק יט כולו

נבואה על מצרים, ובסופה שלום עם ישראל ואשור

א משא מצרים

הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עֵב קַל' וְבָא מִצְרַיִם
וַנֵּעַו אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו וּלְכַב מִצְרַיִם וַיִּמַּס בְּקַרְבּוֹ:

ה' מופיע במצרים, ואימה נופלת עליהם

אסונות במצרים

ב וּסְכַסְכְּתֵי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
וְנִלְחַמוּ אִישׁ־בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְּלֶכְהָ בְּמִמְלֶכְהָ:
ג וַנִּבְקַהּ רוּחַ־מִצְרַיִם בְּקַרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אַבְלָע
וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאֱטֹטִים וְאֶל־הָאֲבוֹת וְאֶל־הַיְדֻעִים:
ד וּסְפַרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּיַד אֲרָנִים קִשְׁתָּהּ וַיִּמְלֹךְ עַל מִשְׁלָכָם
נָאם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת:

מלחמות אזרחים בתוך מצרים

ימלך עז ומשל כָּם

ה וּנְשַׁתּוּ־מַיִם מֵהַיָּם וְנִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ:
ו וְהֶאֱזִינֵהוּ נְהִירוֹת הַלְּלוּ וְחַרְבוּ יֶאֱרֹב מִצּוֹר קִנְיָה וְסוּף קָמְלוּ:
ז עָרוֹת עַל־יְאֹזֵר עַל־פִּי יְאֹזֵר וְכָל מִזְרַע יְאֹזֵר וַיִּבֶשׁ נַהֲרָה וַאֲיַנְגְּוּ:

התיבשות מקורות המים, ואבדן יבול

ח וְאֲנִי הַדְּיָנִים וְאֶבְלוּ כָל־מִשְׁלִיכֵי בְיְאֹזֵר חֲכָה
וּפְרָשֵׁי מְכַמֶּרֶת עַל־פְּנֵי־מַיִם אֲמַלְלוּ:
ט וּבָשׂוּ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוּרֵי:
י וְהִיוּ שְׂתִיתֵיהֶּ מִדְּכָאִים כָּל־עֲשֵׂי שֶׁכֶר אֲנִי־נִפְשׁ:

אין עבודה אומללות ואבלות בעלי מקצוע

יא אֲדָ־אֱוִלִים שְׂרֵי צִעַן חֲכְמֵי יַעֲצִי פְרֻעָה עֲצָה נִבְעָרָה
אִיךָ הָאֲמָרוֹ אֶל־פְּרֻעָה בְּן־חֲכָמִים אֲנִי בְּן־מַלְכֵי־קָדְמָם:

אילות וחוסר תוחלת של חכמי מצרים

יב אִיִּם אֲפֹא חֲכְמֵיךָ וַיִּגִּידוּ נָא לָךְ
וַיִּדְעוּ מַה־יַּעֲזֵךְ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרַיִם:
יג נִזְאָלוּ שְׂרֵי צִעַן נִשְׂאוּ שְׂרֵי נָרְ הַתַּעֲוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּגְתִּי שְׂבִטֵיהֶּ:

יד יְהוָה מְסַךְ בְּקַרְבָּהּ רוּחַ עוֹעִים
וְהַתַּעֲוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּהַתַּעֲוֹת שְׂכוֹר בְּקִיאוֹ:
טו וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וַיִּנָּב כַּפָּה וַאֲנִי־נִמּוֹן:

ה' הוא שבלבל את מצרים

השפעת יהודה
על מצרים

פחד מפני ה'

טז **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם כְּנָשִׁים**

וְחָתָדוּ וּפְחָדוּ מִפְּנֵי תְנוּפֹת יְדֵי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא מְגִיף עָלָיו:

יז **וְהִיָּתָה אֲדַמַּת יִהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחֵלֶב כֹּל אֲשֶׁר יִזְכֹּר אֶתְּהָ אֱלֹהֵי יַפְתָּדוּ**

מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלָיו: {ס}

יח **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֲמֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׁפַת כְּנָעַן**

וְנֹשְׁבְעוֹת לִיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַחֵרֶס יֹאמֵר לְאַחַת: {ס}

יט **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לִיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם**

וּמִצְבֵּה אֶצְל־גְּבוּלָהּ לִיהוָה:

כ **וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם**

כִּי־יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לְחָצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וַהֲצִילָם:

כא **וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיְדַעוּ מִצְרַיִם אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא**

וַעֲבָדוּ זִבְחַת וּמִנְחָה וַיְגִדְרוּ־גִדְרָה לִיהוָה וּשְׁלָמוֹ:

כב **וַיִּגְּף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נֶגֶף וּרְפֹאֵא**

וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה וַנְעַתֵּר לָהֶם וּרְפָאָם: {ס}

מצרים יבקשו סיוע
מה' והוא ישלח
להם משיע

וכתוצאה:
מצרים יכירו בה'

לעתיד לבוא

כג **בַּיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה**

וּבֹא־אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וַעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת־אֲשׁוּר: {ס}

כד **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָהּ לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר**

בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כה **אֲשֶׁר בְּרָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר**

בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמִעֲשָׂה יְדֵי אֲשׁוּר וּנְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל: {ס}

שלום בין מצרים,
אשור וישראל

הפטרת בשלח
 שופטים ד:ד – עד סוף פרק ה
 האשכנזים מתחילים פסוק ד, הספרדים מתחילים פסוק ה' פסוק א, והתימנים פסוק ה' פס' כד.
 וכאם מטיילים פסוק פסוק ה'

דבורה וברק, ומלחמתם ביבין וסיסרא

---- כאן מתחילים האשכנזים ----

פרק ד

ד וַדְּבֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּידוֹת
 הָיָא שֹׁפֵטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא:
 ה וְהָיָא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תְּמָר דְּבֹרָה
 בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּתַר אַפְרַיִם
 וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:

ו וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 הֲלֹא צִנְחָו יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּתַר תְּבוֹר
 וְלִקַּחְתָּ עִמָּךְ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן:
 ז וּמִשְׁכַּתִּי אֶלְיָךְ אֶל־גַּחַל קִישוֹן אֶת־סִסְרָא שֶׁר־צָבָא יָבִין
 וְאֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־הַמּוֹנֵג וּנְתַתִּיהוּ בְיָדְךָ:

ח וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק
 אִם־תִּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא תִלְכִי עִמִּי לֹא אֵלְךָ:
 ט וַתֹּאמֶר הֲלָךְ אֵלְךָ עִמָּךְ
 אָפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה הַפְּאָרְתְּךָ עַל־תִּירְךָ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ
 כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמָּכַר יְהוָה אֶת־סִסְרָא
 וַתִּקַּם דְּבֹרָה וַתִּלָּךְ עִם־בָּרַק קְדָשָׁה:

י וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת־זַבְלוֹן וְאֶת־נִפְתָּלִי קְדָשָׁה
 וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבֹרָה:

יא וַחֲבַר הַקִּינִי נִפְרָד מִקִּיִן מִבְּנֵי חֲבַב חֲתַן מוֹשֶׁה
 נִיט אֶהְלוֹ עַד־אֵלוֹן (בצענים) בְּצַעֲנָנִים אֲשֶׁר אֶת־קְדָשׁ:

יב וַיִּגְדּוּ לְסִסְרָא כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם הַר־תְּבוֹר:
 יג וַיִּזְעַק סִסְרָא אֶת־כָּל־רַכְבּוֹ תִשַׁע מְאוֹת רַכָּב בָּרָזָל
 וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרַשַׁת הַגִּזְוִים אֶל־גַּחַל קִישוֹן:

דבורה

דבורה וברק על התקפת סיסרא וצבאו

ברק עולה לקדש עם 10,000 איש, ודבורה עמו

[מאמר מוסגר]

סיסרא נערך למלחמה

חבר הקיני

יד ותאמר דבִּלְבָהּ אֶל־בְּרַק
 קֹחַם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְּיָדְךָ
 הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ

דבורה מזרח את
ברק

טו וַיִּרְדּוּ בְּרַק מִתֵּר תְּבוֹר וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו:
 טו וַיִּהְיֶה יְהוָה אֶת־סִסְרָא וְאֶת־כָּל־הַרְכָּב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
 לְפָנֵי בְרַק

המלחמה

טז וַיִּרְדּוּ סִסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיִּנָּס בְּרַגְלָיו:
 טז וּבְרַק רָדַף אַחֲרָי הַרְכָּב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹזִים
 וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחַד:

יז וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֶהֱל יַעַל אֲשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי
 כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וַיְבִין בַּיִת חֶבֶר הַקִּינִי:

סיסרא נס יעל
אוהלי יעל

יח וַתֵּצֵא יַעַל לִקְרֹאת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלָי אֶל־תִּירָא
 וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֶהֱלָה וַתִּכְסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה:
 יט וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׂקִינִינָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמְאֹתִי
 וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֲלָב וַתִּשְׁקְהוּ וַתִּכְסְּהוּ:
 כ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַמֵּד פְּתַח הָאֶהֱל וַהֲיָה אִם־אִישׁ יָבֹוא וּשְׂאֵלְךָ
 וְאָמַר הַיְשִׁפָּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין:
 כא וַתִּקַּח יַעַל אֲשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֶהֱל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בְּיָדָהּ
 וַתָּבֹוא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיְתֵד בְּרַגְלָתוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְצָךָ
 וְהוּא־נִרְדָּם וַיִּעַף וַיָּמָת:

באוהלי יעל

כב וַהֲנִה בְּרַק רֹחֵף אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לִקְרֹאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
 לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ
 וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַהֲנִה סִסְרָא נָפֵל מֵת וַהֲיֵתֵד בְּרַגְלָתוֹ:

ברק אצל יעל

----- כאן מתחילים התיאורים -----

כג וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בְּיָנוֹם תְּהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 כד וַתִּלְחַד יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלְלוּךָ וַקְשֵׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן
 עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוֹ אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן: {פ}

בני-ישראל
מכריעים את יבין

----- כאן מתחילים הספרדים -----

פרק ה

שירת דבורה

א וַתָּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרְקָ בֶן-אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

ב בַּכְּרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּהֲתַנְדֵּב עִם בָּרְכוּ יְהוָה:

ג שִׁמְעוּ מַלְכִּים הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים

אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ד יְהוָה בְּצֹאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצֹעֲדָךְ מִשְׁרָה אֲדוֹם

אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם-שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם-רְעָבִים נִטְפוּ:

ה הַרְיִם נִזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זָה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ו בַּיָּמִי שִׁמְגַר בֶּן-עֲנַת בַּיָּמִי יָעַל חֲדָלוּ אֲרָחוֹת

וְהִלְכִי נְחִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עֲקֻלְקֻלוֹת:

ז חֲדָלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ

עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:

ח וּבַחֵר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזִי לַחֵם שְׁעָרִים

מִגֵּן אִם-יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאֲרָבָעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל:

ט לְבִי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנְדְּבִים בָּעַם בָּרְכוּ יְהוָה:

י רִכְבֵּי אֲתַנּוֹת צַחֲלוֹת יִשְׁבִּי עַל-מִדְיָן וְהִלְכִי עַל-הַדָּדָךְ שִׁיחוּ:

יא מִקּוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאָבִים

שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל

אֲזִי יִרְדּוּ לְשְׁעָרִים עִם-יְהוָה:

יב עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרֵי-שִׁיר

קוֹם בָּרְקָ וְשִׁבְהַ שְׁבִיךָ בֶן-אֲבִינֵעַם:

יג אֲזִי יָבֵד שְׁלִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יִרְדֵּ-לִי בַגּוֹבְרִים:

יד מִנֵּי אִפְרַיִם שְׂרָשָׁם בַּעֲמֻלָק אַחֲרֵיךָ בִּנְנוּמִין בַּעֲמֻמִּיךָ

מִנֵּי מִכִּיר יִרְדּוּ מִחֻקְקִים וּמִזְבוּלָן מוֹשְׁכִים בְּשִׁבְטֵי סִפֵּר:

טו וְשָׂרֵי בְּיִשְׁשָׁכָר עִם-דְּבִרָה וְיִשְׁשָׁכָר כֵּן בָּרַק בַּעֲמֻק שְׁלַח בְּרוּגְלוֹ

בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֻקְקֵי-לֵב:

טז לְמֶה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמּוֹשְׁפָתִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲרָרִים

לְפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֻקְקֵי-לֵב:

פתיחה

עורי עורי דבורה

שבחים ותוכחה
לשבטי ישראל

אפרים, בנימין

מכיר [מנשה],
זבולון

יששכר

ראובן

הפטרת יתרו
 בישעיהו, שני קטעים: [1] ו,א – ז,ו [2] ט,ה-ו
 האשכנזים קראים לך מקצות, והסכרדים מסייאים מסוף סרק ו'

פרק ו

השליחות של ישעיהו

א בשנת-מות המלך עזיהו

ה' החזין
ה' והשרפים

ב ואראה את-אדני יושב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל:

ג שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד

ד בשפתים יכסה פניו ובשפתים יכסה רגליו ובשפתים יעופף:

ה וקרא זה אל-זה ואמר

ו קדושו קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבודו:

ז וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:

ח ואמר אוי-לי כי-נדמיתי

ט כי איש טמא-שפתים אנכי ובתוך עם-טמא שפתים אנכי יושב

י כי את-המלך יהוה צבאות ראו עיני:

יא ויעף אלי אחד מן-השרפים ובידו רצפה

יב במלקותים לקח מעל המזבח:

יג ויגע על-פי ויאמר

יד הנה גגע זה על-שפתיך וכר עונך ותטאתך תקבר:

טו ואשמע את-קול אדני אומר

טז את-מי אשליח ומי ילך-לנו

יז ואמר הנני שלחני:

יח ויאמר לך ואמרת לעם הוזה

יט שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:

כ השמן לב-העם הוזה ואזניו תכבד ועיניו השע

כא פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

כב ואמר עד-מתי אדג

כג ויאמר עד אשר-אם-שאו ערים מאין יושב

כד ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה:

כה ורתק יהוה את-האדם ורבה העזובה בקרב הארץ:

"כי איש
טמא-שפתים
אנכי"

אחד מהשרפים
מכפר את חטאת
הנביא

ישעיהו מתנדב
לשליחות

השליחות

יג ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת
מצבת בם זרע קדש מצבתה: {פ}

----- כאן סיוימיס הספרדיס -----

פרק ז

מלך ארם ומלך
ישראל עולים על
ירושלים

א ויהי בימי אחז בן-יוזם בן-עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל וישלם
למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה:
ב ויגד לבית דוד לאמר גחה ארם על-אפרים
ויגע לבבו ולקב עמו כגוע עצי-גער מפני-רוח: {ס}

ג ויאמר יהנה אל-ישעיהו

שליחות אל מלך
יהודה

צא-נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך
אל-קצה תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובס:
ד ואמרת אליו

השמר והשקט אל-תירא
ולקבך אל-יך משני זנבות האודים העשנים האלה
בחר-ארץ רצין וארם ובן-רמליהו:
ה יען פירעץ עליך ארם רעה אפרים ובן-רמליהו לאמר:
ו נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו
ונמליך מלך בתוכה את בן-טבאל: {פ}

פרק ט

ה פיר-לד ילד-לנו בן נתן-לנו ונתתי המשחה על-שכמו
ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר-שלום:
ו (לם רבה) למרבה המשחה ולשלום איון-קץ
על-כפא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה
מעשה ועד-עולם קנאת יהנה צבאות תעשה-זאת: {פ}

הפְּטָרַת מִשְׁפָּטִים
 בירמיהו שלושה קטעים, עפ"י המנהגים השונים:
 [1] כולם: לד, ח- עד סוף הפרק. [2] ספרדים ואשכנזים: לג, כה- כו [3] התימנים: פרק לה כולו.

תוכחה על שעבוד עבדים ונבואה על העונש

- כאן מתחילת כולל -

הרקע לנבואה
פרק לד
הברית – שחרור העבדים העבריים
קיום הברית
הפרטה - חידוש העבדות

הנבואה

תוכחה
מזכיר דין שחרור עבדים עבריים מפרשת משפטים

אבותיכם לא שמעו

ואתם –
בריתם ברית לשחרור עבדים
- ותשובו להפך אותה

ח הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 אַחֲרַי בְּרַת הַמֶּלֶךְ צִדְקָיָהוּ בְּרִית אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר:
 ט לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעֵבֶרִי וְהָעִבְרִיָּה חֲפָשִׁים
 לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם בִּיהוּדֵי אֶחֱיָהוּ אִישׁ:
 י וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַשְּׂרָיִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּבְרִית
 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם עוֹד
 וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ:
 יא וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי-כֵן
 וַיֵּשְׁבוּ אֶת-הָעֲבָדִים וְאֶת-הַשִּׁפְחֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפָשִׁים
 (ויכבשו) וַיִּכְבְּשׁוּם לְעֲבָדִים וּלְשִׁפְחֹת: {פ}
 יב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:
 יג כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנֹכִי כָרַתִּי בְרִית אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם
 בַּיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹצֵא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר:
 יד מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת-אֱחָיו הָעֵבֶרִי אֲשֶׁר-יִמְכַר לָךְ
 וְעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשַׁלַּחְתּוּ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ
 וְלֹא-שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנוֹם:
 טו וַתִּשְׁבוּ אִתָּם הַיּוֹם
 וַתַּעֲשׂוּ אֶת-הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרַעְהוּ
 וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנָי בְּפִיִּת אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו:
 טז וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ אֶת-שְׁמִי
 וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם
 וַתִּכְבְּשׁוּ אִתָּם לְהִיּוֹת לָכֶם לְעֲבָדִים וּלְשִׁפְחֹת: {ס}

והעונשים

לעם

יז לְכֹן כָּה־אָמַר יְהוָה
 אַתֶּם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לְקִרְאֵי דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
 הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְרוֹר נְאֻם־יְהוָה
 אֶל־הַתָּרֵב אֶל־הַדָּבָר וְאֶל־הַרְעֵב
 וְנָתַתִּי אֶתְכֶם (לזויעה) לְזַעֲזוּחַ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ:
 יח וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִיתִי
 אֲשֶׁר לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דִּבְרֵי תְבָרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִפְנֵי
 הָעֵגֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו:
 יט שְׁלֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם

לראשי המימשל

הסרסים והתכזנים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בְּתָרֵי הָעֵגֹל:
 כ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם
 וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:
 כא וְאֶת־צִדְקֵיהֶוּ מְלִד־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו
 אֶתֵּן בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם
 וּבְיַד חֵיל מְלָךְ בְּכָל הָעָלִים מֵעַלֵיכֶם:
 כב הִנְנִי מִצְוֶה נְאֻם־יְהוָה

לצדקיהו ושריו

חורבן ירושלים

וְהִשְׁבַּתִּים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמְנוּ עָלֶיהָ וּלְכַדוּהָ וּשְׂרַפְתָּהּ בָּאֵשׁ
 וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׂמֵמָה מֵאִין יָשׁוּב: {פ}

- האשכנזים והספרדים קוראים שני הסוקים האים מפרק ז' וחזתאים קהט את ההפטרות.
 - התיאנים אינם קוראים אותם, הם משיכים פסק ז"ה וקוראים את כולו, ראה פהמשק.

נבואת נחמה לישראל

פרק לג

נחמה

כה כֹּה אָמַר יְהוָה
 אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי:
 כו גַּם־זָרַע יַעֲקֹב וְדוֹר עֲבָדָי אֲמַאֵס
 מִקַּחַת מִזְרַעוּ מִשְׁלֵיִם אֶל־זָרַע אֲבָרְתָם יִשְׁתַּק וַיַּעֲקֹב
 כִּי־ (אשוב) אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּתָם וְרַחֲמָתִים: {פ}

- האשכנזים והספרדים מסיימים כאן
 - והתיאנים משיכים, וקוראים את פסק ז"ה [בצמוד הא]

ירמיהו
פרק לה

הוראת ה' לירמיהו

א הַדְּבַר אֲשֶׁר-הָיָה אֵל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָּט בֶּן-יֹאשָׁהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר:
 ב הַלֹּדֶף אֶל-בַּיִת הַהַרְקָבִים וְדַבַּרְתָּ אוֹתָם
 וְהִבַּאתָם בַּיִת יְהוָה אֶל-אֶחָת הַלְשָׁכוֹת וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם גַּיּוֹן:

ביצוע

ג וְאָקַח אֶת-יְאֻזָּבֵה בַּן-יִרְמְיָהוּ בֶן-חַבְצַנְיָה וְאֶת-אֶחָיו וְאֶת-כָּל-בָּנָיו
 וְאֶת כָּל-בַּיִת הַהַרְקָבִים:
 ד וְאָבָא אַתֶּם בַּיִת יְהוָה אֶל-לְשַׁכַּת בְּנֵי חַנָּן בֶּן-יִגְדָלְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-אֶצֶּל לְשַׁכַּת הַשָּׂדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלְשַׁכַּת מַעֲשֵׂיהוּ בֶן-שָׁלֹם
 שְׁמֵר הַסֶּרֶךְ:
 ה וְאָתָּן לְבָנָי א בְּנֵי בֵית-הַהַרְקָבִים גְּבַעִים מֵלֵאִים גַּיּוֹן וְכֹסוֹת
 וְאָמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ-גַיּוֹן:

ו וַיֹּאמְרוּ

דברי הרכבים

צוואת אביהם
יְהוָה בְּרַקֵּב

לֹא נִשְׁתַּחֲוֶינּוּ כִּי יוֹנְדָב בֶּן-רַכָּב אָבִינוּ צָנָה עָלֵינוּ לֵאמֹר
 לֹא תִשְׁתַּחֲוֶינּוּ אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד-עוֹלָם:
 ז וּבַיִת לֹא-תִבְנוּ וְזָרַע לֹא-תִזְרְעוּ וְכָרֶם לֹא-תִטְעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם
 כִּי בְּאֵהָלִים תִּשְׁבּוּ כָל-יְמֵיכֶם
 לְמַעַן תִּחְיֶי יָמִים רַבִּים עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם:

ציאות

ח וּנְשַׁמַּע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן-רַכָּב אָבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ
 לְבַלְתִּי שְׁתוֹת-גַּיּוֹן כָּל-יְמֵינוּ אֲנַחְנוּ נְשִׁינוּ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ:
 ט וּלְבַלְתִּי בְּנוֹת בָּתָּיִם לְשַׁבְּתָנוּ וְכָרֶם וְשָׂדֶה זָרַע לֹא יִהְיֶה-לָּנוּ:
 י וּנְשַׁב בְּאֵהָלִים וּנְשַׁמַּע וְנַעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יוֹנְדָב אָבִינוּ:

עולים לירושלים

יא וַיְהִי בַעֲלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶל-הָאָרֶץ
 וַנֹּאמֶר בָּאוּ וְנִבְּאוּ יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חַיִל הַפְּשָׁדִים וּמִפְּנֵי חַיִל אַרְם
 וּנְשַׁב בִּירוּשָׁלַם: {פ}

יב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:
 יג כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַלֹּדֶף וְאֶמְרַתְּ לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 הַלּוֹא תִקְחוּ מוֹכַר לְשִׁמְעַ אֶל-דְּבַרִי נְאֻם-יְהוָה:

דברי ה' לאנשי
יהודה וירושלים

- יד הוֹקֵם אֶת־דַּבְּרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכָּב אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־בְּנָיו לְבַלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שְׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמְעוּ אֶת מִצְוַת אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דַבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשָּׁבָע וּדְבַר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלָי:
- טו וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנֹּבְאִים | הַשָּׁבָע וְשְׁלַח | לֵאמֹר שִׁבְרָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וְהִיטִיבוֹ מַעַלְלֵיכֶם וְאֶל־תֵּלְכוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרִים לְעַבְדָם וְשִׁבּוּ אֶל־הָאֱדוּמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלֹא־בָתִּיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנוֹכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלָי:
- טז כִּי הִקִּימוּ בְנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכָּב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר צִוָּם וְהָעַם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי:
- יז לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מִבְּיַא אֶל־יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר דַּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם | עַן דַּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנּוּ:
- יח וּלְבֵית הַרְכָּכִים אָמַר יְרֵמְיָהוּ כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל | עַן אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וְתִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְתַעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה אֶתְכֶם: |
- יט לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרַת אִישׁ לְיֹנָדָב בֶּן־רִכָּב עַמִּד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים: {פ}

דברי ה' לבית
הרכבים

הפטרת תרומה

מלכים א': ה, כו – ו, ג

בניית בית המקדש ע"י שלמה

פרק ה

כ ויהיה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר-לו
 ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:

שלום בין שלמה
וחירם

כז ויעל המלך שלמה מס מכל-ישראל
 ויהי המס שלשים אלף איש:

מסים

כח וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות
 חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו
 ואדניהם על-המס: {ס}

כח אדם וארגון

כט ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בקר:
 ל לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה
 שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה:

לא ויצו המלך

עצים ואבנים לבניה

ויסעו אבנים גדלות אבנים וקרנות לנסד תבות אבני גזית:
 לב ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגבלים
 ויכינו העצים והאבנים לבנות תבות: {ס}

פרק ו

א ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל
 מארץ-מצרים בשנה הרביעית בתחדש זו
 הוא תחדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן תבות ליהנה:

תאריך תחילת
הבניה

תיאור הבית

ב ותבות אשר בנה המלך שלמה ליהנה
 ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
 ג והאולם על-פני היכל הבית
 עשרים אמה ארפו על-פני רחב הבית
 עשר באמה רחבו על-פני הבית:

מידות הבית:
[60X20]X30מידות האולם:
20X10

ד וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים:
 ה וַיִּבְנוּ עַל־קִיר הַבַּיִת (היצוע) וַיִּצְיֵעַ סָבִיב
 אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדָבָר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב:
 ו (היצוע) הִצְיִיעַ הַתְּחִתָּה חֲמֹשׁ בָּאֲמָה רַחְבָּה
 וְהַתִּיכְנָה שֵׁשׁ בָּאֲמָה רַחְבָּה
 וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעַת בָּאֲמָה רַחְבָּה
 כִּי מִגֵּרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֶחָז בְּקִירוֹת־הַבַּיִת:
 ז וְהַבַּיִת בַּהֲבִנָּתוֹ אֲבֹן־שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה
 וּמִקְבֹּת וְהַגִּרְזֵן כָּל־כְּלֵי בְרֹזֶל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בַּהֲבִנָּתוֹ:
 ח פֶּתַח הַצֵּלַע הַתִּיכְנָה אֶל־כַּתֵּף הַבַּיִת הַיְמָנִית
 וּבְלוֹלִים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכְנָה וּמִן־הַתִּיכְנָה אֶל־הַשְּׁלֵשִׁים:
 ט וַיִּבְנוּ אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ
 וַיִּסְפְּנוּ אֶת־הַבַּיִת גִּבִּים וּשְׂדֵרֹת בְּאַרְזִים:
 י וַיִּבְנוּ אֶת־ (היצוע) הַיִּצְיֵעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֹשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ
 וַיֵּאָחֲזוּ אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי אַרְזִים: {ס}
 יא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֵמָה לֵאמֹר:
 יב הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֵה
 אִם־תֵּלֵךְ בְּחַקְתִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשֶׂה
 וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לִלְכַת בְּהֵם
 וְהִקְמַתִּי אֶת־דְּבָרֵי אֲתָךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ:
 יג וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֵעֻז בְּאֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: {ס}

- חלוני שקפים
אטמים

- וצייע סביב

- צלעות

שלושת היציעים

אבן־שלמה

פתח הצלע
התיכנה

ובלולים יעלו

גבים. שדרת

גובה כל יציע: 5
אמות

דבר ה' שלמה

הַפְּטֹרֹת הַצְּוָה
יחזקאל מג, י-סוף הפרק

הפטרה זאת הינה חלק מ**מגובות יחזקאל על בית המקדש**, המתחילה בפרק מ' ומסתיימת בפרק מז' פסוק יב. יחזקאל חי בגלות בבל, לאחר חורבן המקדש הראשון, ועל כן היה סביר שהוא מתנבא על בית המקדש השני שאכן הוקם כשבעים שנה לאחר חורבן הבית הראשון. אלא, שמידות ופרטים אחרים המתוארים בנבואותיו אלה אינן תואמות לא את המקדש הראשון ולא את השני. מסיבה זאת מקובל על חז"ל שהנביא מתכוון לבית המקדש השלישי שלא יחרב לעולם. בהפטרותנו: המזבח וחונכותו.

המזבח וחונכותו

פרק מג

י אֶתְּה בֵּן-אֲדָם

הנביא מצטווה להודיע לעם את צורת הבית

הַגֵּד אֶת-בַּיִת-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וְיַכְלִמוּ מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדְרֵי אֶת-תְּכֵנִית:

יא וְאִם-נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ

בתנאי --

צוֹרֶת הַבַּיִת וּתְכַוְנֵתוֹ וּמוֹצְאָיו וּמוֹבְאָיו וְכָל-צוֹרֵתוֹ

וְאֵת כָּל-חֻקֵּיָו וְכָל-צוֹרֵתוֹ וְכָל-תּוֹרֵתוֹ הַזֶּה וְהוֹדַע אֹתָם וּכְתַב לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-צוֹרֵתוֹ וְאֵת-כָּל-חֻקֵּיָו וַעֲשׂוּ אֹתָם:

יב זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת

תורת הבית

עַל-רֹאשׁ הַהָר כָּל-נִבְלָו סָבִיב | סָבִיב קִדְשׁ קִדְשֵׁים הַגֵּה-זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יג וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וְטַפַּח

המזבח מידות ותיאור כללי

וְחִיק הָאֵמָה וְאַמֵּה-רֹחַב וּנְבוּלָה אֶל-שְׂפָתָהּ סָבִיב זָרֵת הָאֲחָד וְזֶה גֹב הַמִּזְבֵּחַ:

יד וּמְחִיק הָאֲרִיץ עַד-הָעֶזְרָה הַתְּחִתּוֹנָה שְׁתֵּים אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶתָּה וּמִהָעֶזְרָה הַקְּטָנָה עַד-הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָּה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאֵמָה:

עזרות

טו וְהַהֲרָאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת

ההראל והאריאל

וּמִהָאֲרָאֵל וְלַמַּעֲלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע:

טז וְהָאֲרָאֵל

העזרה

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲרָד בְּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רְבֹוע אֵל אַרְבַּעַת רְבָעֵיו: זז וְהָעֶזְרָה

אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֲרָד בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב אֵל אַרְבַּעַת רְבָעֵיהָ

וְהַגְבִּיל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאָמָה
וְהַחִיק לָהּ אָמָה סָבִיב וּמַעַל תִּהְיוּ פְּנֹת קָרְיָם:

יח וַיֹּאמֶר אֵלָי

בֶּן-אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

אֵלֶּה חֻקֹּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ
לְהַעֲלֹת עָלָיו עֹלָה וּלְזָרֵק עָלָיו דָּם:

יט וְנִתְּתָה אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

אֲשֶׁר הֵם מִזְרַע צְרוּק תְּקַרְבִּים אֵלָי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתָּנִי
פֶּר בֶּן-בֶּקֶר לַחֲטָאת:

כ וּלְקַחְתָּ מִדְּמֹו וְנִתְּתָה

עַל-אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל-אַרְבַּע פְּנֹת הַעֲזֹרָה וְאֶל-הַגְּבִיל סָבִיב
וְהַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפָרְתָהּ:

כא וּלְקַחְתָּ אֶת הַפֶּר הַחֲטָאת וּשְׂרָפוּ בַמִּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ:

כב וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי

תְּקַרֵּיב שְׁעִיר-עִזִּים תָּמִים לַחֲטָאת

וְחֲטָאוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חֲטָאוּ בַּפֶּר:

כג בְּכֹלֹתָהּ מִחֲטָא תְּקַרֵּיב פֶּר בֶּן-בֶּקֶר תָּמִים וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִים:

כד וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה

וְהַשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מִלַּח וְהֵעֲלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה:

כה שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה

שְׁעִיר-חֲטָאת לַיּוֹם

וּפֶר בֶּן-בֶּקֶר

וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשׂוּ:

כו שִׁבְעַת יָמִים וּכְפָרֹו אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁתְּרוּ אוֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדָו:

כז וַיְכַלּוּ אֶת-הַיָּמִים {ס}

וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה

יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עֹלֹתֵיכֶם וְאֶת-שְׁלֵמֵיכֶם

וּרְצָאתִי אִתְּכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: {ס}

הוראות לחנוכת
המזבח

ביום הראשון

פר בן-בקר לחטאת

חטויי המזבח
וכפרתו

שריפת הפר

ביום השני

שעיר לחטאת

חטויי המזבח

עולה

שבעה ימים
[סה"כ]

[ראה מפרשים:
ביום הראשון פר
ולא שעיר]

כפרת המזבח

עבודת הקרבנות
השוטפת

הפטרת כי תשא
 מלכים א, פרק יח
 האשכנזים והתימנים פסוק א', הספרדים והאיטלקים מתימנים פסוק כ'
 האשכנזים והספרדים קוראים צד סוף פסוק לט, והתימנים מנסיכים צד סוף פסוק מ"ה

אליהו ונביאי הבעל והאשרה בהר הכרמל

— כאן מתימנים האשכנזים והתימנים —

פרק יח

א וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֱלֹהֵיוּ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
 לֵאמֹר לְךָ הִרְאָה אֶל־אֲחָאָב וְאַתָּנָה מִטֵּר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 ב וּבְלִיךְ אֱלֹהֵיוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחָאָב וַהֲרַעַב תִּזְקַן בְּשִׁמְרוֹן:

צווי'ה ל אליהו
לפגוש את אחאב

ג וַיִּקְרָא אֲחָאָב אֶל־עֲבָדָיו וְאֵשֶׁר עַל־הַבַּיִת
 וְעֲבָדָיו הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאֹד:
 ד וַיְהִי בַהֲכַרְיִת אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֲבָדָיו מֵאֵה נְבִיאִים
 וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וּכְלָפְלָם לֶחֶם וַיָּמִים:

עובדיו

ה וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל־עֲבָדָיו
 לְךָ בְּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲיָנֵי הַמַּיִם וְאֵל כָּל־הַנֹּחַלִּים
 אוּלַי וְנִמְצָא חֲצִיר וַנְּחַיֶּה סוּס וְנִפְרָד וְלֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה:
 ו וַיִּחַלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לְעֵבֶר־בָּהּ
 אֲחָאָב הִלְךְ בְּדֶרֶךְ אַחַד לְבָדּוֹ וְעֲבָדָיו הִלְךְ בְּדֶרֶךְ אַחַד לְבָדּוֹ:

אחאב ועובדיו
מחפשים מים

ז וַיְהִי עֲבָדָיו הִלְךְ בְּדֶרֶךְ וַהֲנֵה אֱלֹהֵיוּ לְקִרְאוֹתוֹ וַיִּכְרְתוּ וַיַּפֵּל עַל־פְּנָיו
 וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵיוּ:
 ח וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לְךָ אָמַר לֹאֲדַנֶּיךָ הֲנֵה אֱלֹהֵיוּ:
 ט וַיֹּאמֶר

פגישת אליהו
ועובדיו

מִה חַטָּאתִי כִי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אֲחָאָב לְהַמִּיתַנִּי:
 י תִּי וַיְהַנֶּה אֶל־הִיךְ
 אִם־יִשְׁגָּוִי וּמִמְלַכְתָּה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמַרְוּ אֲנִי
 וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמְּמַלְכָּה וְאַתָּה־תְּגֹוִי כִי לֹא יִמְצָאֲכֶה:
 יא וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לְךָ אָמַר לֹאֲדַנֶּיךָ הֲנֵה אֱלֹהֵיוּ:
 יב וַתֵּהָ אֲנִי וְאַלְךָ מֵאֲתָךְ וְרוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁאֲף עַל אֲשֶׁר לֹא־אָדָע
 וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאֲחָאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וַהֲרַגְנִי
 וְעַבְדְּךָ יָרָא אֶת־יְהוָה מִנְּעָרָי:

דברי עובדיו

יג הלא־הגִד לֵאדֹנִי אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהִרְגִי אִיזְבֵּל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה
וְאֶחָבָא מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמִּעֲרָה
וְאֶכְלֶכְלֶם לֶחֶם וְיָמִים:

יד וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לְךָ אָמַר לֵאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֲלִיָּהוּ וְהִרְגֵנִי: {ס}
טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ

טז חִי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֲרֹאֶה אֵלָיו:

טז וַיִּלֶּךְ עִבְדֵי־יְהוָה לִקְרַאת אַחָב וַיִּגְדְּלוּ
וַיִּלֶּךְ אַחָב לִקְרַאת אֲלֵיהֶוּ:

יז וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָב אֶת־אֲלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר אַחָב אֵלָיו

הֲאֵתָה זֶה עֶבֶר יִשְׂרָאֵל:

יח וַיֹּאמֶר לֹא עִבְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ
בְּעִזְבְּכֶם אֶת־מִצְנֹת יְהוָה וַתִּלְךְ אַחֲרַי הַבְּעָלִים:

יט וְעַתָּה שְׁלַח קֶבֶץ אֵלָי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־תֵּר הַפְּרָמָל

וְאֶת־נְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים

וּנְבִיאֵי הָאֲשֶׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֶכְלֵי שְׁלֹתָן אִיזְבֵּל:

-- כאן מַחֲזִיגִים הַסְּכָרִים, הַאִוֵּטֶלֶקִים, וְאוֹר --

כ וַיִּשְׁלַח אַחָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־תֵּר הַפְּרָמָל:

כא וַיֵּשֶׁ אֲלֵיהֶוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר

עַד־מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים

אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכֵוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבְּעַל לָכֵוּ אַחֲרָיו

וְלֹא־עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דְּבַר:

כב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ אֶל־הָעָם

אֲנִי נוֹתֵרְתִי נְבִיא לַיהוָה לְבַדִּי

וּנְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ:

כג וַיִּתְנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים

וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפֶּה הָאֶחָד וַיִּנְתְּחֻהוּ וַיְשִׁימוּ עַל־הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ

וְאֲנִי אֵעֲשֶׂה ׀ אֶת־הַפֶּה הָאֶחָד וְנִתְתִּי עַל־הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא אֲשִׂים:

פגישת אליהו
ואחאב

אליהו לאחאב:
קבוץ אלי את כל
ישראל ונביאי ע"ז

אחאב מקבץ
הנביאים

על הר הכרמל

הצעת אליהו לעם

ולא־ענו

הצעת אליהו לעם

כד ויקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
ויהנה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים

ויגזן כל העם ויאמרו טוב הדבר:

העם מסכים

כה ויאמר אליהו לנביאי הבעל

אליהו לנביאי הבעל

בחזרו לכם הפך האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:

כו ויקחו את הפך אשר נתן להם ויעשו

נביאי הבעל
מבצעים

ויקראו בשם הבעל מהפך ועד הצהרים לאמר הבעל עננו
ואין קול ואין ענה
ויפסחו על המזבח אשר עשה:

ואין קול ואין ענה

כז ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר

ויהתל בהם אליהו

קראו בקול גדול כי אלהים הוא

כי שית וכי שני לו וכי דרו לו אולי ישן הוא ויגזן:

כח ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפדדם עליהם:

ואין קול ואין ענה

כט ויהי פעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה

ואין קול ואין ענה ואין קשב:

ל ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי

אליהו מנין המזבח

ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס:

לא ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני ישראל
אשר הנה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהנה שמו:

לב ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה

ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:

לג ויערף את העצים וינתח את הפך וישם על העצים:

לד ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים
ויאמר שנו וישנו

ויאמר שלשו וישלשו:

לה ויגלכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים:

לו וַיְהִי | בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּשָּׂא אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹם יוֹדֵעַ כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ
 (ובדבריד) וּבְדַבְרֶךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 17 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיִדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי-אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
 וְאַתָּה הַסַּכַּת אֶת-לִבָּם אַחֲרֵינִי:

תפילת אליהו

"ענני"

18 וַתִּפֹּל אִשׁ-יְהוָה
 וַתֹּאכַל אֶת-הָעֵלֶה וְאֶת-הָעֵצִים וְאֶת-הָאֲבָנִים וְאֶת-הָעֶפֶר
 וְאֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה:
 19 וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

קרבן אליהו מתקבל

"ה' הוא האלוהים"

— 18 כאן הסכרדים והאבנים (והתיאורים מסיכום סוף סוכה) —

מ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לָהֶם תִּפְשׁוּ | אֶת-נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל-יִמְלָט מֵהֶם
 וַיִּתְּפְשׂוּם וַיּוֹרְדוּם אֶל-נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם:

אליהו שוחט את נביאי הבעל

מא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָב | עֲלֵה אֲכַל וּשְׂתֵה כִּי-קוֹל הַמּוֹן הַגָּשָׁם:
 מב וַיַּעֲלֵה אַחָב לְאֲכַל וּלְשִׁתּוֹת
 וְאֵלֵיהֶם עָלָה אֶל-רֹאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּנְתֵּר אֶרְצָה וַיִּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בָּרְכוּ:
 מג וַיֹּאמֶר אֶל-נַעֲרוֹ | עֲלֵה-נָא הַבֵּט דְּרֹךְ-יָם
 וַיַּעַל וַיִּבֹט וַיֹּאמֶר | אֵין מְאוֹמָה
 וַיֹּאמֶר | שֶׁב שְׁבַע פְּעָמִים:
 מד וַיְהִי בַּשְּׁבַעִית וַיֹּאמֶר | הִנֵּה-עַב קָטָנָה כַּכַּף-אִישׁ עָלָה מִיָּם
 וַיֹּאמֶר | עֲלֵה אֲמַר אֶל-אַחָב
 אֲסַר וְדָד וְלֹא יַעֲזָרְכֶה הַגָּשָׁם:

סיום הבורות

מה וַיְהִי | עַד-כֹּה וְעַד-כֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עִבִּים וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל
 וַיִּרְכַּב אַחָב וַיִּלְךָ יוֹרְעָאֵלָה:

— 18 כאן התיאורים —

מו וַיֵּד-יְהוָה הִיָּתָה אֶל-אֱלֹהֵינוּ, וַיִּשְׁנֶס מִתְּנֵינוּ;
 וַיִּרְץ לִפְנֵי אַחָב, עַד-בְּאֶכָה וַיִּרְעָאֵלָה.

הפרק מסתיים בפסוק מו

הפטרת ויקהל

כמו פרשתנו העוסקת במעשה המשכן (במסגרת 5 הפרשות העוקבות: תרומה עד פקודי), עוסקות הפטרות (בשני מנהגיה - הספרדים והאשכנזים) בבניין בית המקדש הראשון ע"י שלמה המלך

*הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים והתיאומי
[התיאומי מפסיקים בסוף פסוק כט]
מלכים א', ז, יג-כו*

עבודות הנחשת

עשיית מרכיבי הנחשת בבית המקדש ע"י חירם חרש הנחשת

פרק ז

חירם מצור - חרש הנחשת

בניית שני עמודי הנחשת לאלם ההיכל עשייה

יג וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר :

יד בֶּן־אִשָּׁה אֲלֻמְנָה הוּא מִמִּטָּה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חָרַשׁ נְחֹשֶׁת

וַיִּמְלֵא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדָּעַת

לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת

וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתּוֹ :

טו וַיִּצַּר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד

וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :

טז וַיִּשְׁתִּי כְתֹרֶת עֹשֶׂה לָתֵת עַל־רֹאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצָּק נְחֹשֶׁת

חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת

וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יז שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָרוֹת

לַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים

שִׁבְעָה לַכְּתֹרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יח וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים

וַשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת

לְכִסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרַמְנִים

וְכֵן עֹשֶׂה לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יט וְכְתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת :

כ וְכְתֹרֶת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים

גַּם־מִמַּעַל מִלְעֲמַת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר (שבכה) הַשְּׁבָכָה

וְהָרַמְנוּיִם מֵאֵתִים טוֹרִים סָבִיב עַל הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

כא וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל
 וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
 וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעִזִּי:
 כב וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן
 וּתְתֵם מִלְּאֶכֶת הָעַמּוּדִים:

הקמה

-- הַתִּיּוֹנִים מִסִּיּוּמֵי כֶּאֱן --

כג וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוֹצָק
 עָשָׂר בָּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עֵגֶל א סָבִיב
 וְחֲמִשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ (ויקד) וְקוֹ שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב:
 כד וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתּוֹ א סָבִיב סָבְבִים אֹתוֹ
 עָשָׂר בָּאַמָּה מִקְפִּים אֶת־הַיָּם סָבִיב
 שְׁנֵי טוֹרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ:
 כה עֹלָם עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בְּקָר
 שְׁלֹשָׁה פָּנִים א צְפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים א יָמָה
 וּשְׁלֹשָׁה א פָּנִים נֹגְבָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרְחָה
 וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בְּיָתְהָ:
 כו וְעָבְדוּ טֹפַח וּשְׁפָתוֹ כִּמְעֵשֶׂה שְׁפַת־כּוֹס פָּרַח שׁוֹשַׁן
 אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל: {פ}

עשיית הים
 [גיגית גדולה]

הפטרות ויקהל כמנהג האשכנזים

מלכים א: ז, מ-נ

[והיא הפטרות בקובץ איסטרדיס ולתייאונים, ומט הפטרות שמת שני de חנוכה]

פרק ז

עשיית כלי המקדש, והשלמת עבודת המקדש כולו

מ וַיַּעַשׂ חִירֹם אֶת־הַכִּיּוֹרוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמְזוֹרְקוֹת

כיורות, יעים
 ומזרקות

וַיַּכֵּל חִירֹם

סיום עבודת חירם
 איש החושט

לְעִשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה:

מא עַמּוּדִים שְׁנָיִם וְגִלְתֵּי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּי־ם

שני העמודים
 [תיאור חזר]

וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּי־ם

לְכֹסוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים:

מב וְאֵת־הַרְמָנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשֹׁתֵי הַשִּׁבְכוֹת
 שְׁנַי־טוּרִים רַמְנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת
 לְכַסּוֹת אֶת־שֹׁתֵי גִלּוֹת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים:

כלי הנחשת

מג וְאֵת־הַמְּכֻנּוֹת עֲשֹׂר
 וְאֵת־הַפִּירֹת עֲשֶׂה עַל־הַמְּכֻנּוֹת:
 מד וְאֵת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֵת־הַבְּקָר שְׁנַיִם־עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם:
 מה וְאֵת־הַפִּיּוֹת וְאֵת־הַיָּעִים וְאֵת־הַמְּזֻרְקוֹת
 וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים (האהל) הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר עָשָׂה הִרְבֵּם לַמִּלֻּךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמַרְט:
 מו בַּכֶּכֶר הִירְדֵן יִצְקֶם הַמִּלֻּךְ בְּמַעְבַּה הָאֲדָמָה
 בֵּין סָכוֹת וּבֵין צָרְחָן:
 מז וַיַּגַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מְרַב מְרַב מְאֹד מְאֹד
 לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת:

כלי הזהב

מח וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
 אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב
 וְאֵת־הַשְּׁלֹחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב:
 מט וְאֵת־הַמְּנֹרֹת הַזֹּהָב מִיָּמִין וּמִשְׁמָאוֹל לַפְּנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר
 וְהַפָּרַח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלָקָתִים זָהָב:
 נ וְהַסָּפוֹת וְהַמְּזֻמְרֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּחֻתָּוֹת זָהָב סָגוּר
 וְהַפְּתוֹת לְדֹלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים
 לְדֹלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב: {פ}

----- צד כאן ההפסדה -----

הפסק מסתיים בפסוק הבא: השלמת מלאכת בניית בית המקדש

נא ותשלם, כל-המלאכה, אשר עשה המלך שלמה, בית יהוה;
 ויבא שלמה את-קדשי דוד אביו, את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים --
 נתן באצרות בית יהוה. {פ}

סיכום בניית
 המקדש

ובפסק לאחריו [פסק ח] נצרכת חלוקת בית המקדש

הפטרות פקודי

כמו פטרוננו העוסקת במעשה המשכן [המסופר בחמש הפרשות העוקבות: תרומה עד פקודי],
כן עוסקת ההפטרה, בשני הנוסחים, בבית המקדש הראשון שנבנה ע"י שלמה המלך.

הפטרות פקודי כמנהג הספרדים והתימנים
מלכים א: ז, נא – מ, ח – י"ג ע"ש חירום.
והיא הפטרת ויקהל לאסכניזים, ויש לקרוא ע

הפטרות פקודי כמנהג האסכניזים
מלכים א: ז, נא – ח, כא "ותשלם כל-המלאכה" [להלן]
והיא העסק ישיר להפטרות הקודמת [ויקהל] de האסכניזים [שהיא הפטרת פקודי לספרדים]

השלמת מלאכת עשיית בית ה'

פרק ז

א וַתִּשְׁלַם כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּבֵית יְהוָה
וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת-קִדְשֵׁי וְדָגַד אָבִיו
אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַכֵּלִים נָתַן בְּאֲצָרוֹת בְּבֵית יְהוָה: {פ}

חנוכת בית המקדש

פרק ח

א אַז יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת
וַיִּשְׂאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם
לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן:
ב וַיִּקְהְלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיַרְח הָאֲתָנָיִם בְּחַג
הַיּוֹם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

הקהלת כל העם

המועד

העלאת הארון
לדביר

הכהנים והלוויים

המלך והעם
מזבחיםהארון אל מקומו
בדביר

ג וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאֲרוֹן:
ד וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם:
ה וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדְתַּת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאֲרוֹן
מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב:
ו וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דָּבִיר הַבַּיִת
אֶל-קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל-תַּחַת כַּנֹּפֵי הַכְּרוּבִים:

ז כי הפרובים פְּרָשִׁים כְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרָבִים
עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדוּי מִלְמַעְלָה:

ח וַיֵּאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֶּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדָּבָר
וְלֹא יֵרְאוּ הַחֻצָּה
וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ט אִין בְּאֵרוֹן רֶכֶּשׁ שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנַּח שָׁם מֹשֶׁה בַּחֲרָב
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

י וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֶּדֶשׁ וַהֲעִנּוּ מִלֵּא אֶת־בַּיִת יְהוָה:
יא וְלֹא־יִכְלּוּ הַכֹּהֲנִים לְעַמֹּד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעֲנָן
כִּי־מִלֵּא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה: {פ}

יב אַז אָמַר שְׁלֹמֹה

יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֹּל:

יג בְּנֵה בְנִיתִי בַּיִת זָבֵל לְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים:

יד וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּכְרַךְ אֶת כָּל־קַתֵּל יִשְׂרָאֵל
וְכָל־קַתֵּל יִשְׂרָאֵל עָמַד:

טו וַיֵּאמֶר

כְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוַד אָבִי
וַיִּבְרָךְ מִלֵּא לְאִמִּר:

טז מִן־חַיִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
לֹא־בַחֲרַתִּי בְעִיר מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לַיהוָה שְׁמֵי שָׁם
וְאָבַתֶּר בְּרוּךְ לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

יז וַיְהִי עִם־לֵבב דְּוַד אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
יח וַיֵּאמֶר יְהוָה אֶל־דְּוַד אָבִי

זֶעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לֵבבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשְׁמִי
הַטִּיבֶתָּ כִּי הָיָה עִם־לֵבבְךָ:

יט רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת

כִּי אִם־בְּנֹה תִצָּא מִחֻלְצִיךָ הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי:

כ וַיִּקָּם יְהוָה אֶת־דְּוַד אֲשֶׁר דִּבֶּר

וְאָקָם תַּחַת דְּוַד אָבִי וְאָשֵׁב אֶל־כְּסֵא יִשְׂרָאֵל

הענן

תפילת שלמה

[המשך התפילה
בפסוק טו]

[המשך
התפילה]

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֵבְנָה הַפֶּיֶת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 כא וְאֲשֶׁם שָׁם מְקוֹם לְאֶזְרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרֵית יְהוָה
 אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: {ס}

--- תמו ונשלמו הפטרות חומש שמות ---